

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžo/28/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013201193
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013201193.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: R. R. J., bytom B. XXX/XXX, Y. W., právne zastúpený JUDr. Martou Dachovou, advokátkou, so sídlom Nám. Sv. Egídia 95, Poprad, proti žalovanému: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom Trnavská cesta 52, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. OLP/3641/2013 zo dňa 10.06.2013, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/157/2013-34 zo dňa 11. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. februára 2014 č. k. 20S/157/2013-34 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca žiadal preskúmať prvostupňové rozhodnutie, ktoré nie je konečným rozhodnutím v inštančnom postupe, lebo môže byť proti nemu podaný riadny opravný prostriedok a nie je tak splnená podmienka stanovená v § 247 ods. 2 OSP. Nejde teda o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Zároveň uviedol, že nemohlo byť vyhovené žiadosti žalobcu na doručenie nového rozhodnutia vo veci uvedenia priestorov do riadnej prevádzky zo dňa 10.1.2014. V zmysle § 250b ods. 2 OSP možno požadovať doručenie toho správneho rozhodnutia, ktorého nezákonnosť žalobca súčasne namieta v správnej žalobe. Žaloba smerovala proti rozhodnutiu č. k. OLP/3641/2013 z 10.6.2013, ktoré vyhovel žiadosti spoločnosti Bioenergia, a.s. tak, že vyslovilo súhlas s uvedením priestorov „Predajňa a sklad biopalív“ do skúšobnej prevádzky do 31.10.2013. Vo svojej žiadosti z 10.1.2014 žalobca však uvádza, že podľa neho bolo vydané nové rozhodnutie vo veci uvedenia priestorov do riadnej prevádzky. Požadoval preto doručiť rozhodnutie, ktorého prieskumu sa v tomto konaní nedomáhal.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie. Uviedol, že ustanovenie § 250b ods. 2 OSP prelamuje dôsledky § 247 ods. 2 a 50 ods. 2 OSP v tom, že priznáva procesné prvá podať žalobu aj tomu, s kým správny orgán ako s účastníkom konania nekonal a napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené. Toto ustanovenie pripúšťa podanie žaloby aj proti neprávoplatnému rozhodnutiu a pri nevyčerpaní opravných prostriedkov, a to v záujme dôslednej ochrany práv fyzických a právnických osôb.

Súd podľa jeho názoru nesprávne právne posúdil vec, čo má následne dopad aj na nesprávnou aplikáciu ustanovení § 250d ods. 3 OSP, pričom toto považuje za porušenie základného práva na súdnu ochranu, garantovanú čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR. Zastavenie konania v správnom súdnictve bez zákonného dôvodu môže byť odmietnutím spravodlivosti a porušením čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Uviedol, že podaním zo dňa 30.1.2014 mal v úmysle žiadať o doručenie rozhodnutia, ktorého existencia je logickým dôsledkom správneho konania, kedy pôvodné rozhodnutie zo dňa 10.6.2013 malo mať časovo obmedzenú platnosť a záväznosť. V rozhodnutí z 10.6.2013 sa uvádza, že vo vzťahu ku prevádzke, ktorá je dotknutá predmetnými rozhodnutiami budú vykonané počas skúšobnej prevádzky nové merania a na ich podklade bude rozhodnuté o uvedení priestorov do trvalej prevádzky. Žalobca nemal vedomosť o tom, či nejaké meranie bolo uskutočnené a s akým výsledkom. Opakovane namietal aj zákonnosť postupu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Liptovskom Mikuláši, kedy jednotlivé merania uskutočňuje vo veľmi krátkom časovom intervale a to podľa jeho názoru nemôže byť záväzným podkladom pre posúdenie, či prevádzka má alebo nemá negatívny vplyv na okolité životné prostredie. Hoci tento aj odvolací orgán majú vedomosť o tom, že žiada o priznanie postavenia účastníka v konaní, nebolo mu doručené rozhodnutie, ktorého presné označenie nevie uviesť. Preto v podaní z 30.1.2014 nemohol uviesť správne označenie rozhodnutia, o ktorého zákonnosť chcel prvostupňový súd požiadať a to namiesto rozhodnutia, ktorého platnosť a záväznosť už skončila, a to formou zmeny žalobného petitu. Nemôže sa preto stotožniť s konštatovaním prvostupňového súdu, že nemohol vyhovieť jeho žiadosti o doručenie nového rozhodnutia kedy v žalobe neurobil následne procesné opatrenia a síce zmenu žalobného petitu - záměna v označení rozhodnutia, ktorého zákonnosť žiadal preskúmať. Postupom prvostupňového súdu mu bolo odňaté právo na súdnu ochranu.

Navrhoval preto odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie krajského súdu zrušil vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 18.03.2014 (č. l. 46) tak, že proti jeho rozhodnutiu č. OLP/3641/2013 z 10.6.2013 podal účastník konania oneskorené odvolanie, ktoré bolo listom zo dňa 09.07.2014 predložené odvolaciemu orgánu spolu s originálom spisového materiálu, pričom do t. č. neobdržal od nich rozhodnutie, uvedené rozhodnutie tak nenadobudlo právoplatnosť. Ďalej poznamenal, že v zmysle rozhodnutia č. OLP/3641/2013 z 10.6.2013 sa súhlasilo so skúšobnou prevádzkou do 31.10.2013. Po tomto termíne mala byť činnosť v predmetnej prevádzke alebo zastavená, alebo na základe výsledkov vykonanej objektivizácie faktorov životného prostredia malo byť uskutočnené prvostupňové konanie o uvedení predmetných posudzovaných priestorov do trvalej prevádzky, pričom nemá informácie o vybavovaní tejto veci na prvostupňovom správnom orgáne.

II.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická

osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 OSP).

Podľa § 247 ods. 3 OSP môže byť predmetom preskúmania za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 250b ods. 2 OSP ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že v predmetnom konaní žalobca podal žalobu voči rozhodnutiu Úradu verejného zdravotníctva č. k. OLP/3641/2013 zo dňa 10.6.2013. Ide o rozhodnutie, ktoré nahradilo pôvodné rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Liptovský Mikuláš č. 2012/01846-3 zo dňa 18.9.2012. Ide teda o prvostupňové rozhodnutie, voči ktorému je prípustné odvolanie. Odvolací súd sa preto plne stotožnil s názorom uvedeným v rozhodnutí krajského súdu, podľa ktorého v tomto prípade nie je splnená podmienka v § 247 ods. 2 OSP.

Navyše právna zástupkyňa žalobcu nevyklúčila tvrdenie žalovaného, že proti rozhodnutiu č. OLP/3641/2013 z 10.06.2013 žalobca ako účastník konania podal odvolanie, o ktorom výsledku v čase spisovania stanoviska žalovaný nemal žiadne informácie, nakoľko právna zástupkyňa žalobcu pripustila, že „môj klient v tomto čase disponuje dotknutým rozhodnutím, ale aj s ohľadom na odstup času nevieme vám oznámiť kedy a kým nám bolo doručené.“

Nejde teda o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Krajský súd toto konanie správne zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Odvolací súd nesúhlasí s námietkou žalobcu uvedenú v odvolaní, že ust. § 250b ods. 2 OSP prelamuje dôsledky § 247 ods. 2 a § 250 ods. 2 OSP v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, s kým správny orgán ako s účastníkom konania nekonal a napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené. Odvolací súd súhlasí s tvrdením, že v súlade s § 250b ods. 2, ale aj s § 250 ods. 2 druhá veta OSP, môže podať žalobu aj osoba, s ktorou sa ako s účastníkom v správnom konaní nekonal, za splnenia zákonných podmienok. Zo žiadneho ustanovenia však nevyplyva, že by ust. § 250b ods. 2 OSP prelamovalo dôsledky § 247 ods. 2 OSP. Na podanie žaloby musia byť podmienky podľa ust. § 247 ods. 2 OSP splnené aj v tomto prípade. Musí ísť o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť, prípadne musí ísť o rozhodnutie, proti ktorému sa nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, ide o rozhodnutie, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom podľa druhej hlavy piatej časti OSP. Krajský súd rozhodol správne, ak konanie o žalobe žalobcu zastavil a napadnuté rozhodnutie správneho orgánu nepreskúmal. Odvolací súd sa plne stotožnil aj s odôvodnením krajského súdu ohľadne nedoručenia nového rozhodnutia, na ktoré v podrobnostiach odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia, ktorým krajský súd zastavil konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol krajský súd vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 a § 250ja ods. 3 veta OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.